

Az áldozati bárány

Az áldozati bárány

Tíz földműves együtt indult a mezőre dolgozni. Vihar lepte meg őket. Tépdeste a fák koronáit, a kerteket, a szántóföldet meg teljesen letarolta.

A cikázó villámcsapások és a jégeső viharos verése ellen egy dűledező templomba menekültek.

A villámcsapások hangja egyre erősödött, a korhadt gerendák recsegték. Attól tartottak, hogy rájuk szakad a mennyezet.

A földművesek méltatlankodva zúgolódtak, hogy biztosan van közöttük egy nagy bűnös. Az ő méltatlan viselkedésének a következménye az égi háború. Félték, hogy a gyakori villámcsapások áldozatai lesznek valamennyien.

- Meg kell találnunk a bűnöst – javasolták, és túl kell adni rajta.

- Akasszuk ki kalapjainkat a templom körüli kerítésre. Akinek kalapját előbb viszi el a szél, az lesz a bűnös és átengedjük sorsának.

Megegyeztek a javaslatban. Nagy nehezen kinyitották a templom ajtaját és a tíz szalmakalapot a kerítésre akasztották.

A szél egyet azonnal elkapott.

Kegyetlenül és határozottan kidobták a kalap tulajdonosát is. A szerencsétlen ember kétrét görnyedt a nagy szélben és alig tudott lábon maradni.

Csupán pár lépést haladt előre a nagy viharban, amikor óriási dörgést hallott: a templomba becsapott a villám. Porrá égett az épület és a bennlévők.